ఒకే జాతి

రిక్షాదిగిన వెంకట్రామయ్య రెండ్రూపాయల కాయితంతీసి రిక్షావానికి యివ్వబోయాడు

"చిల్లరలేదు బాబూ" చెమట తుడుచుకుంటూ చెప్పాడు రిక్షాతను

"మరెట్లాగయ్యా, నా దగ్గరా చిల్లరలేదే" అసహనంగా వున్నై వెంకట్రామయ్య మాటలు

"అదిగో ఆ కిళ్లీకొట్లో అడగండి" సలహాయిచ్చాడు రిక్షావాలా

"పావలాకూడా లేదుటయ్యా" విసుగ్గా కిళ్లీకొట్టువైపు నడిచాడు వెంకట్రామయ్య

"ఇదే బోణీబాబూ" గొణిగాడు రిక్షావాలా

రిక్షా అతను రెండున్నర అడిగాడు వెంకట్రామయ్య రూపాయిన్నర యిస్తానన్నాడు చివరికి యిద్దరూ రూపాయిముప్పావలాకు ఒప్పుకున్నారు.

"బాబూ! చిల్లరవుంటే యిస్తావూ" రెండ్రూపాయల కాయితం చూపుతూ కిళ్లీకొట్టు కుర్రాడ్ని అడిగాడు వెంకట్రామయ్య

"చిల్లర లేదండీ" ఆయన్ని చూడకుండానే సమాధానంచెప్పాడు కుర్రాడు

"సరే ఒకసోడా యివ్వు"

"ఐస్ సోడానా మామూలా"

"ఐస్‌సోడానే యివ్వు"

రెండ్రూపాయలు యిచ్చిన వెంకట్రామయ్యకు చిల్లర తిరిగియిచ్చాడు కిళ్లీకొట్టు కుర్రాడు

అప్పటికే అక్కడికివచ్చి నిలబడివున్న రిక్షావాలాకు డబ్బులిచ్చి మళ్లీ రిక్షా దిగిన స్థలానికి చేరాడు వెంకట్రామయ్య

మొత్తం ఎన్నిగదులున్నయ్యో తెలియటం లేదుకాని ముందు రెండు గదులు విశాలంగా వున్నయ్యి మొదటి గదిలో ఖరీదైన కుర్చీలు అరడజనుపైగావున్నై రెండు సోఫాలు, ఒక టీపాయ్ వున్నయ్యి టీపాయ్‌మీద దినపత్రికలు వున్నయ్యి

కుడిచేతివైపు 'సమాచార కేంద్రము' అని తెలుగులో వ్రాయబడిన బోర్డు వుంది. అక్కడ ఒక అమ్మాయి నవలో మరోకటో చదువుతూ కూర్చుంది ఆఫీసు అప్పుడే తెరవటంవల్ల అంత రద్దీగాలేదు

లోపలికి నడిచిన వెంకట్రామయ్య సమాచార కేంద్రంవైపు నడిచాడు

"ఏం కావాలండి" ప్రశ్నించింది సమాచార కేంద్రంలో కూర్చున్న అమ్మాయి

సమాధానం ఏమీ చెప్పకుండా జేబులోనుంచి ఓ కాగితంతీసి ఆమెకి అందించాడు వెంకట్రామయ్య

"అప్లికేషన్ ఫారం పూర్తిచేయాలండీ" చెప్పిందామె

"కొంచం మీరేపూర్తిచేసి పెట్టండమ్మా" అభ్యర్థనగా అడిగాడాయన

"ఈ ఆడవాళ్లు వుద్యోగాలు మానేస్తే సగం నిరుద్యోగం సమస్య వదిలిపోతుంది దేశానికి

మొగవారు సంపాయించి తెస్తుంటే తినికూర్చోక ఎందుకు వీళ్లకీ వుద్యోగాలు అయినా వుద్యోగం పురుష లక్షణం అన్నారు యిల్లుయిల్లాలు అన్నారు

డిగ్రీలుపూర్తిచేసి నిరుద్యోగులుగావుంటున్న యువకులు ఎందరో వుండగా, మొగుడు సంపాయిస్తున్నా కాలక్షేపం కోసం వుద్యోగాలుచేస్తున్న స్త్రీలు ఎంతమందో వున్నారుకదా!"

పెనుమాక నాగేశ్వరరావు

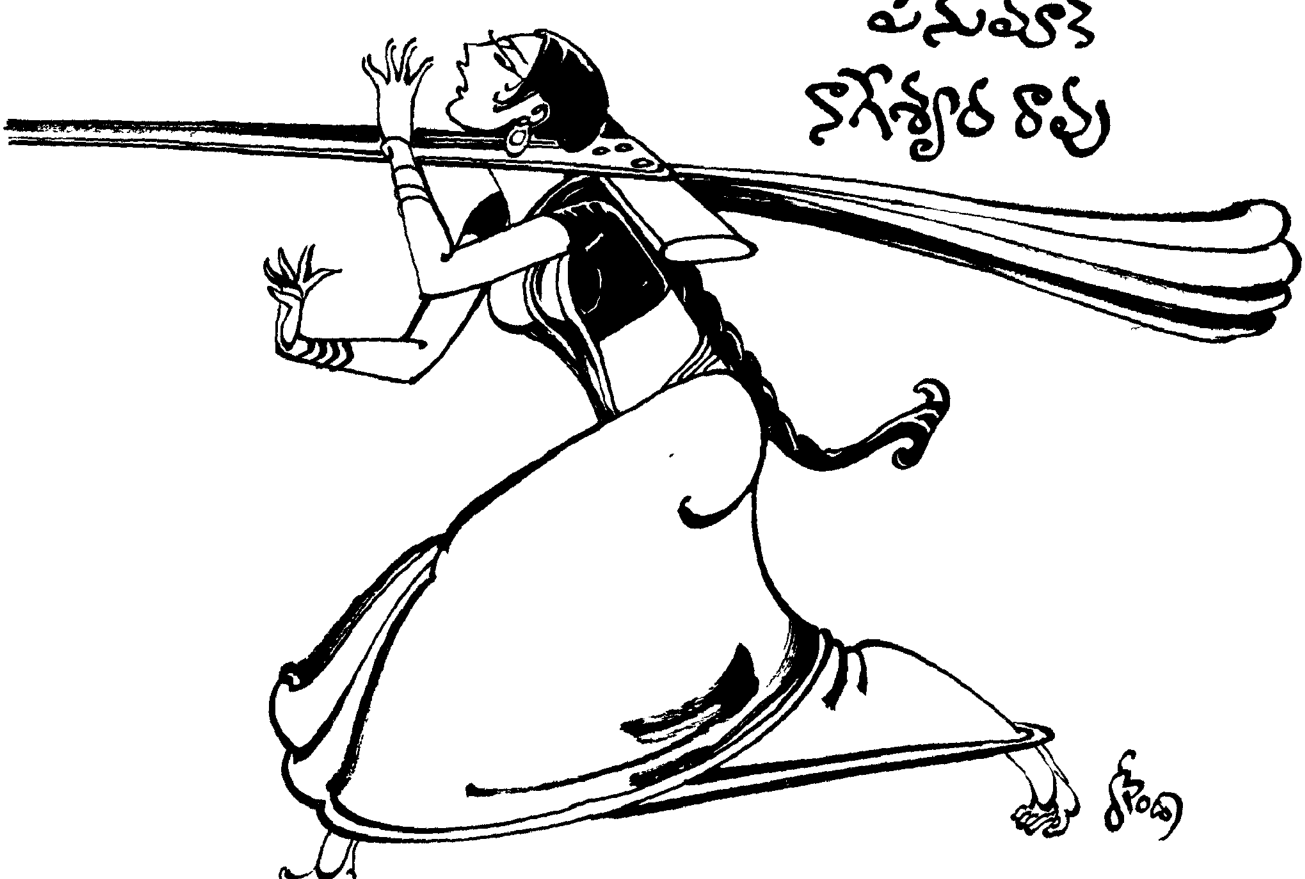

ఆలోచిస్తున్న వెంకట్రామయ్యకు ఆవిడ మాటలు వినిపించినై

అప్పటివరకు వెంకట్రామయ్య యిచ్చిన కాయితం చూస్తున్న ఆవిడ అన్నది

''మీరు చెప్తుంటారా, నేను ఫారంపూర్తి చేస్తాను ''

''ఏమ్మా దస్తూరి యిబ్బందిగా వుందా '' నవ్వుతూ అడిగాడు వెంకట్రామయ్య

యిబ్బందిగా నవ్విందామె సమాధానంగా పేరు వసంత, వయసు యిరవైమూడు, చదువు యింటర్, తండ్రిపేరు వెంకట్రామయ్య ఎరుపురంగు, ఎత్తు అయిదు మూడు యిలా యిలా వివరాలన్నీ వెంకట్రామయ్య చెప్పడం ఆవిడ అప్లికేషన్ పూర్తి చేసి సంతకం చేయమని ఆయన కందించడం జరిగినై

సంతకం చేసి ఫారం చేతిలో పట్టుకొని లోపల గదిలోకి వెళ్ళాడు వెంకట్రామయ్య

నలుగురు వ్యక్తులు నాలుగు సీట్లలో కూర్చుని వున్నారు వారిముందున్న టేబుల్స్‌పై వారి పేర్లు వ్రాసివున్న బోర్డులు వున్నై వారికి వెనుక వున్న గోడలమీద ఏదో అంకెలు వేసి వున్న బోర్డులు వున్నయ్యి యాభై నుండి నూరు, పదిహేను నుండి యాభై, పదిహేను వరకు, నిల్ అని నలుగురి వెనుక నాలుగు బోర్డులు వ్రేలాడుతున్నై

నిల్ బోర్డున్న వ్యక్తి దగ్గరకు వెళ్ళాడు వెంకట్రామయ్య

అతను ఫారం పూర్తిగ చూసి ముద్రవేసి సంతకం చేశాడు వెంకట్రామయ్య తగిన పైకం చెల్లించాడు అప్లికేషన్ పైభాగాన ఎర్రసిరాతో తేదీ వేసి ఆ తేదీన మళ్ళీ రమ్మని చెప్పాడు

ఖచ్చితంగా నెలరోజుల వ్యవధి వుంది అతను రమ్మని చెప్పిన తేది వ్యవధి ఎక్కువగా వున్న దనుకున్న వెంకట్రామయ్య సగం సంతోషంతో మాత్రమే బయటకి నడిచాడు

మళ్ళీ ఓ రిక్షా మాట్లాడుకోని యింటి అడ్రస్ చెప్పి రిక్షాలో కూర్చున్నాడు వెంకట్రామయ్య

వెంకట్రామయ్య రిటైరైన గవర్నమెంటు వుద్యోగి నలుగురు సంతానం ముగ్గురు అమ్మాయిలు, ఒక అబ్బాయి పెద్దమ్మాయికి పెండ్లికొడుకుల ధరలు అతి చౌకగా వున్న కాలంలోనే ఆర్భాటంగా పెళ్లిచేశాడు రెండవ సంతానం కొడుకు మధు డిగ్రీ పూర్తిచేసి యిటీవలే ఓ ప్రైవేటు కంపెనీలో వుద్యోగంలో చేరాడు రెండో అమ్మాయి విజయకు కూడా వరుల ధరలు ఒక మాదిరిగా వుండగానే ఒక యింటిదాన్ని చేసి తృప్తిపడ్డాడు వెంకట్రామయ్య. విజయ పెళ్లికి కాస్తో కూస్తో అప్పకూడా చేశాడు అయినా అది ఆయనకు అంత బాధగానూ భారంగానూ అనిపించలేదు ఎంచేతంటే అప్పట్లో ఆయన వుద్యోగం చేస్తున్నాడు చేసిన అప్పు వాయిదాలమీద తీర్చేశాడు

ఆస్తి ఏమీలేని వెంకట్రామయ్య ప్రస్తుతం పింఛను డబ్బుతో కాలం వెళ్లబుచ్చుతున్నాడు కొడుకు సంపాదన వేడినీళ్లకు చన్నీళ్లలా తోడయింది అందులోనే కూతురు పెళ్లికోసం కొంత కూడబెడుతున్నాడు

ఆయనకి వచ్చే పింఛను తనకీ, భార్యకీ చాలదు పైగా పెళ్లీడుకొచ్చిన కూతురువుంది ఆమెను పోషించటంకాక పెళ్లిచేసి పంపాలి ప్రస్తుతం ఆయనకు వున్న సమస్య అదొక్కటే ఆ సమస్య పరిష్కారం కోసమే ఆయన మేరేజ్ ఎక్స్చేంజ్ అనే ఆఫీసుకు వెళ్ళాడు

రోజు రోజుకూ నిరుద్యోగులు పెరిగిపోతున్నట్లు పెళ్లీడుకొచ్చిన ఆడపిల్లలు పెరిగిపోతున్నారు లంచగొండితనం పెరుగుతున్నట్లు వరకట్న సమస్య దినదినాభివృద్ధి అవుతున్నది

లంచగొండితనం నశించాలి అని నినాదాలు చేస్తూనేవున్నారు, ఎవరికివారు లంచాలు యిచ్చి వారి వారి పనులు సానుకూలపరుచుకుంటున్నారు

వరకట్న దురాచారం నిర్మూలించాలి అని

పాలికేకలు పెడుతూనే ఎవరికివారు శక్తికి తగినట్లు, శక్తికి మించికూడా కట్నాలు యిచ్చి ఆడపిల్లల్ని వదిలించుకుంటున్నారు.

కట్నం యివ్వకుండా పెళ్ళి చేయాలని ఎవరైనా భీష్మించుక్కూర్చున్నారనుకోండి కన్నకూతురే అడుగుతుంది 'పెళ్ళి చేయలేనివారు ఎందుకు కన్నారు' అని. 'కనేముందు తెలియదా' అనికూడా అడగ్గలరు అందుకే ఆశయాలు ఏవైనా ఆడియాశలు కాకుండా జాగ్రత్త పడాల్సొస్తున్నది తల్లితండ్రులకు

నిరుద్యోగులంతా వుద్యోగాల కోసం ఎంప్లాయిమెంటు ఎక్స్ఛేంజిలో పేరు నమోదు చేసుకుంటే వుద్యోగ అవకాశం వున్నట్లే పైన చెప్పిన ఆఫీసులో పెళ్ళి కావల్సిన ఆడపిల్లలకు వరులు దొరికే అవకాశం వుంది. ఈ ఆఫీసులో వివిధ ఆదాయాలు, వివిధ కులాలు, వర్గాలు, వివిధ అభిరుచులు, ఆశయాలున్న అనేకమంది అబ్బాయిల వివరాలు, ఫోటోలు వుంటయ్యి వరులకు కావాల్సిన కట్నాలు వగైరా వివరాలు కూడా వుంటయ్యి.

యిక ఆడపిల్లలు డైరక్ట్‌గాగాని త్రూ ప్రాపర్ చానల్‌గాగాని వెళ్ళి వారి వివరాలు తెలియచేసి వారికి కావలసిన ధరలో అబ్బాయిల వివరాలు కనుక్కోవచ్చు ఆ తర్వాత కుదిరితే కొనుక్కోవచ్చు.

మొదట అప్లికేషన్‌ఫారమ్ పూర్తిచేయాలి ఒక్కొక్కధరకు ఒక్కోరంగుఫారం వుంటుంది

మళ్ళీ వాళ్ళుచెప్పిన రోజునవెళితే వారు వివిధఫోటోలు, వివరాలు మనకి చూపిస్తారు. వాటిల్లో మనకినచ్చినవి ఒక మూడుమాత్రం సెలక్టు చేసుకోవచ్చు అంతకుమించి సెలక్టు చేసుకున్న ప్రతి రెండుఫోటోలకు అధికంగా ఆఫీసువారికి నిర్ణీతరుసుం చెల్లించాల్సివుంటుంది.

పైనచెప్పిన కార్యక్రమంఅంతా పూర్తి చేసి వెంకట్రామయ్య యిల్లుచేరాడు.

తన రాకకోసం ఎదురుచూస్తూన్నభార్యకి, కూతురికి జరిగిన కార్యక్రమంమొత్తం వివరంగా

ఒ కే జా తి

చెప్పాడు వెంకట్రామయ్య, ఆయనకున్న మంచి అలవాట్లలో యిదీ ఒకటి అని చెప్పాలి. తను ఏదైనాపనిమీద బయటికి వెళ్ళివస్తే జరిగిన సంగతంతా యింట్లో తనకోసం ఎదురు చూస్తున్నవారికి వివరంగా చెప్తాడు

నెలరోజులు ఆగాలనివిని కూతురు కొంత నిరుత్సాహం కనపరచినమాట నిజమే కాని భార్య మాత్రం నెలరోజులు ఎంతసేపులే అని తృప్తి పడింది.

రోజులు గడుస్తున్నైన్న, ఏవో తెలియని తీపికలలు కంటూ కాలం గడుపుతున్నది వసంత

* * *

వసంతను తీసుకొని ఆఫీసులోకి అడుగు పెట్టాడు వెంకట్రామయ్య. జనం ఓ మూరు దాకా వుండచ్చు. అంతా హడావిడిగా, సందడిగా వుంది ఆ రోజు రమ్మని చెప్పిన వ్యక్తిదగ్గరకు వెళ్ళాడు వెంకట్రామయ్య

ఒక కార్డుమీద ఏదో వ్రాసి సంతకంచేసి వెంకట్రామయ్య చేతికందించాడు

ప్రక్కగావున్న తలుపు చూపిస్తూ లోపలికి వెళ్ళమన్నాడు.

తలుపుదగ్గర ఓ వ్యక్తి వున్నాడు కార్డు తీసుకొని యిద్దర్నీ లోపలికి పంపాడతను.

"డాక్టర్స్ లిస్ట్" అంటూ ఓ బైండింగ్ చేయబడిన పొడుగాటి పుస్తకం

"గవర్నమెంటు ఎంప్లాయిస్" అంటూ మరొకటి.

"యింజనీర్స్"
"ప్రయివేట్ ఎంప్లాయిస్"
"లెక్చరర్స్ అండ్ టీచర్స్"
"కాంట్రాక్టర్స్"
"బిజినెస్ మెన్"

అని చెపుతూ ఒక్కొక్కరి కార్డు వెంకట్రామయ్య వసంతల ముందుంచాడు లోపలి వ్యక్తి.

బట్టలకొట్టుకు వెళ్ళినప్పుడు రకరకాల చీరలను వాటి పేరు, నాణ్యత, వగైరాలు చెపుతూ పడేయటం గుర్తొచ్చింది వసంతకు అయితే వరులగురించి వీరేమి వ్యాఖ్యలు చేయరు

అన్ని ఫోటోలు వాటిక్రింద వున్న వివరాలు ఎంతో ఓపిగ్గా చూశారు తండ్రీ కూతుళ్ళు.

ఆమెకు నచ్చిన ఫోటోలు ఓ అరడజను ప్రక్కకు తీసి పెట్టుకుంది వసంత

"మూడు ఫోటోలు మాత్రమే మీరు ఎన్నుకోవాలి. అంతకు మించి కావాలంటే అదనపు ఫీజు చెల్లించాల్సి వుంటుంది" నవ్వుతూ చెప్పాడు అక్కడి వుద్యోగి

కూతురి మొఖం చూసి కాదనలేకపోయాడు వెంకట్రామయ్య వెళ్ళి అదనపు ఫీజు చెల్లించాడు "యిక మేం వెళ్ళొచ్చా" అని అడిగాడు వెంకట్రామయ్య అక్కడి ఉద్యోగిని

"వెళ్ళొచ్చండీ మీరు సెలక్టు చేసుకున్న ఐదుగురికి మీ అమ్మాయి ఫోటో పంపాలి వుంటే యిప్పుడే యివ్వండి లేకపోతే ఎంత త్వరగా యిస్తే అంత మంచిది మీ అమ్మాయి ఫోటో, వివరాలు వారికి పంపిస్తాము. వారు యిష్టపడితే వచ్చి మీ అమ్మాయిని చూస్తారు" క్లుప్తంగా వారు చేయబోయే కార్యక్రమాన్ని వివరించాడతను

వెంకట్రామయ్య, వసంత యింటికి బయలుదేరారు.

అయిదుగురి ఫోటోలు చూపి, వివరాలన్నీ వివరంగా వివరించాడు వెంకట్రామయ్య, భార్యకి.

"ఈ అయిదుగురిలో నీకు బాగా నచ్చిందెవరమ్మా" ఆప్యాయంగా అడిగింది వసంత తల్లి

సమాధానం చెప్పకుండానే సిగ్గుతో లోపలికి వెళ్ళిపోయింది వసంత.

అయిదురిలో ముందుగా కాంట్రాక్టర్ రామ్మూర్తి వచ్చాడు. అబ్బాయికి అమ్మాయి నచ్చిది కాని అమ్మాయిగ్గాని, వెంకట్రామయ్య దంపతులగ్గానీ అతను నచ్చలేదు.

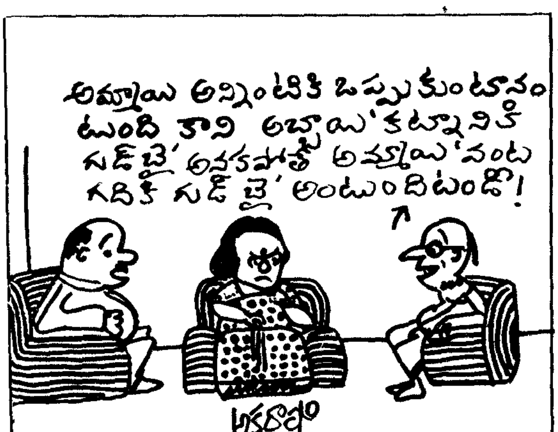

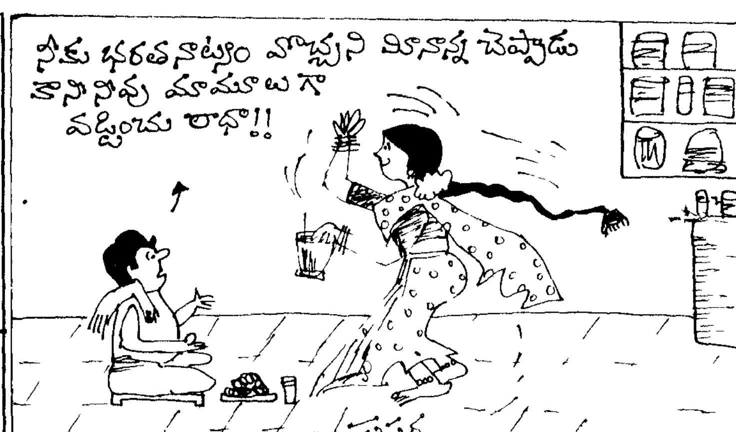

వెలువడినవి
శ్రీమతి మాలతీ చందూర్ నవలలు మధుర స్మృతులు 14-00
,, భూమి పుత్రి 15-00
శ్రీమతి శ్యామల (నవల) — నీలాకాశం 15-00
డా. రాజకుమారి నవలలు - అపరాజిత 15-00 డా. శారద 11-00
ప్రేమక్షణికం బ్రతుకు నూరేళ్ళు 16-50
క్వాలిటీ పబ్లిషర్స్, రామమందిరం వీధి, విజయవాడ—2

ఒ కే జా తి

రెండోసారి ప్రయివేటు కంపెనీలో గుమాస్తాగా పనిచేస్తున్న శివప్రసాద్ వచ్చాడు అతనితోపాటు తల్లితండ్రుల్ని కూడా తీసుకు వచ్చాడు. తమ అమ్మాయికి, అబ్బాయికి ఒకళ్లకి ఒకళ్లు నచ్చారు కాని అబ్బాయికివున్న ఏకైక ముద్దుల చెల్లెలుకు ఆడపడుచు కానుకగా కోరిన ఐదువేలు, అబ్బాయికి మామగారి బహుమానంగా కోరిన స్కూటరు, ఆ పెళ్లి కుదరనీయలేదు

ఆ తర్వాత వచ్చిన లెక్చరర్ శ్రీకాంత్‌కి వసంత నచ్చలేదు

రోజు రోజుకు వెంకట్రామయ్యకు నిరాశ పెరుగుతున్నది. వసంత తల్లి పరిస్థితీ అదే విధంగా వుంది వసంతకి మాత్రం నిరాశగాని, దిగులుగాని లేదు అందుక్కారణం లేకపోలేదు. ఆమె కోరుకున్న అయిదుగురిలో యింకా యిద్దరున్నారు ఆ యిద్దరిలో ఇంజనీర్ రవి అంటే ఆమె ఎక్కువ యిష్టపడుతున్నది అతను వచ్చే వారం వస్తున్నట్లు తెలిసింది ఆ వుత్సాహంతో అతనికోసం ఎదురు చూస్తున్నది వసంత

ఈ లోపుగానే మునిసిపల్ ఆఫీసులో గుమస్తా చేస్తున్న నాగిరాజు తల్లిదండ్రులతోసహా వచ్చాడు వసంతని చూడటానికి

ఎప్పటిలాగే పెళ్లిచూపుల తతంగం ఏర్పాటు చేశారు వసంత రావడం, అబ్బాయి అమ్మాయి చూసుకోవడం వగైరాలన్నీ పూర్తయినై

"డిగ్రీ పూర్తిచేస్తే ఏదైనా ఉద్యోగం యిప్పించుకోగలను నేను మరి మీకు వుద్యోగం చేయడం యిష్టమేనా ?" అడిగాడు నాగరాజు

ఉద్యోగం చేయటం తనకి ఏ మాత్రం యిష్టంలేదని చెప్పింది వసంత వెంకట్రామయ్య కూడా కూతురి అభిప్రాయాన్నే వెలిబుచ్చాడు

"అమ్మాయి ఫోటో చూసి మా వాడు ముచ్చటపడ్డాడు. ఇంటర్ అయింది కాబట్టి డిగ్రీకూడా పూర్తిచేయించి ఏదైనా వుద్యోగంలో చేర్పించవచ్చు ఆ అమ్మాయికి యిష్టమైతే అనుకున్నాడు మరి మీరు ఆలోచించుకొని వ్రాయండి" అన్నారు నాగరాజు తల్లితండ్రులు

అలాగేనంటూ శెలవు తీసుకున్న నాగరాజు కుటుంబాన్ని బస్‌స్టాండుదాకా సాగనంపివచ్చాడు వెంకట్రామయ్య.

ఇంటికొచ్చిన వెంకట్రామయ్య కూతుర్ని ఆలోచించుకోమన్నాడు ఆమెకు పూర్తిగా యిష్టమైతేనే వారికి సమాధానం వ్రాస్తానన్నాడు. కూతురి పెళ్లి కావటమే ముఖ్యంగా పెట్టుకున్న వెంకట్రామయ్య తన అభిప్రాయాన్ని మార్చుకోక తప్పలేదు అందుకే కూతురు కూడా తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకుంటుందేమోనని అడిగాడు ఆమెను.

వసంత ఎదురుచూస్తున్న రవి రావడం, తొలి చూపులోనే ఒకర్ని ఒకరు ఆకర్షించుకోవటం ఫలితంగా వసంత రవి భార్య కావడం జరిగినై.

కట్నం లేకుండా కూతుర్ని ఓ యింజనీరుకు యిచ్చి పెళ్లి చేసినందుకు వెంకట్రామయ్య పరమ సంతోషపడిపోయాడు . ఆ సంతోషంతో పాటు యించుక గర్వంగూడా కలక్కపోలేదు.

ఆమె కోరుకున్న వ్యక్తి తనకు కావాలనుకోవడం, అతన్నే భర్తగా పొందడం వరంగా భావించింది వసంత

కూతురు మనసైనవాడిని మనువాడినందుకు వసంత తల్లి ఆనందానికి అవధుల్లేవు

ఒక యింజనీరు కాని కట్నం లేకుండా పెళ్లి చేసుకోవడం ఎంతో విశేషంగా చెప్పుకొని చాలామంది కొనియాడారు రవిని

వసంత భర్తతో కాపురానికి వెళ్లింది

భార్య వచ్చిన మూడవ రోజునే డిగ్రీ పుస్తకాలు తెచ్చి చేతికిచ్చాడు రవి

ప్యాకెట్ అందుకున్న వసంత అర్ధం కానట్లు చూసింది రవిని

"అలా చూస్తున్నావేమిటోయ్ డిగ్రీ పుస్తకాలు నువ్వు రేపు మార్చికి ఫస్ట్ యియర్ పరీక్షలు వ్రాయాలి" అన్నాడు రవి

"నాకు చదవాలని లేదండీ అయినా నాతో మాటమాత్రం అనలేదే" అన్నది వసంత

"భలేదానివే చదవాలని లేకపోవటం ఏమిటి తొందరగా డిగ్రీ పూర్తిచేస్తే నీ కోసం ఓ వుద్యోగంకూడా చూస్తాను వుద్యోగం కూడా చేయాలిమరి నువ్వు" అంటూ దగ్గరగా వచ్చాడతను

"ఉద్యోగమా" ఆశ్చర్యంగా అన్నది వసంత

"ఏఁ . యిష్టంలేదా" వ్యగ్యంగా అన్నాడు

"అనికాదూ" అన్నది నిర్లిప్తంగా

"ఉద్యోగం చేయించవచ్చనే వుద్దేశ్యంతోనేగా నిన్ను కట్నం లేకుండా చేసుకున్నది" నిర్మోహమాటంగా అన్నాడతను

అవాక్కయి నిలబడిన వసంత మరింక మాట్లాడలేదు కాసేపుదాకా

"మీకు కావాల్సిన కట్నం సంపాయిస్తాను ఆ తర్వాత మానుకోవచ్చా" అని అడిగింది అతన్ని పూర్తిగా చదవాలనే వుద్దేశ్యంతో

"అలా అయితే నాకు లాభం ఏముంటుంది" వెకిలిగా నవ్వాడు రవి

"అంతా అదే జాతి" అనుకున్న వసంతకు వుద్యోగం చేయక తప్పలేదు.

"యింకా ఎన్నిరకాల పరిస్థితుల్లో ఆడవారు వుద్యోగాలు చేస్తున్నారో" అనుకున్నాడు వెంకట్రామయ్య ★